

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การวิเคราะห์สถานการณ์การดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภท
ที่พยายามฆ่าตัวตาย โรงพยาบาลสวนปรุง
จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางปภาดา โขษคุณวุฒิ

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราภรณ์ พุ่งปันคำ

บทคัดย่อ

ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยายามฆ่าตัวตายเป็นปัญหาที่สำคัญทางสุขภาพจิตที่จะต้องให้ความสนใจและดำเนินการช่วยเหลือ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์การดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยายามฆ่าตัวตาย โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจง 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยายามฆ่าตัวตาย จำนวน 7 ราย 2) สมาชิกครอบครัวผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยายามฆ่าตัวตาย จำนวน 7 ราย และ 3) บุคลากรทางสุขภาพ จำนวน 7 ราย รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนพฤษภาคม 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบประเมินอาการทางจิต และ 3) แนวการสัมภาษณ์รายบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1) ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยายามฆ่าตัวตายมีการดูแลตนเองไม่ถูกต้อง ไม่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับโรคจิตเภทและแบบแผนของการรักษาโดยเฉพาะเรื่องการใช้ยา ไม่สามารถสังเกตอาการของตนเองก่อนมีอาการกำเริบซ้ำ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการกับอาการของโรคจิตเภทของตนเองและมองว่าตนเองไม่มีความสามารถและไม่มีคุณค่า

2) สมาชิกครอบครัวผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยายามฆ่าตัวตายขาดความรู้เรื่องโรคจิตเภท แผนการรักษา การดูแล และการสังเกตอาการเปลี่ยนแปลง สัมพันธภาพและพฤติกรรมการสื่อสาร

ในครอบครัวไม่เหมาะสม ให้การช่วยเหลือผู้ป่วยไม่ถูกต้อง มีทัศนคติไม่ดีต่อผู้ป่วยโรคจิตเภทและไม่สามารถดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องเพราะการรักษาใช้เวลานาน

3) บุคลากรทางสุขภาพ มีความรู้และทักษะในการดูแล แต่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของแนวปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตายได้อย่างครบถ้วนและไม่ติดตามผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องหลังจากจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล

4) แนวทางเพื่อใช้ในการพัฒนาการดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยายามฆ่าตัวตายได้แก่ การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการให้การดูแลเมื่อผู้ป่วยจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล โดยให้ความรู้แก่ผู้ป่วยเกี่ยวกับการดูแลตนเองและให้ความรู้แก่สมาชิกครอบครัวเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วย ส่วนบุคลากรทางสุขภาพควรพัฒนาระบบการส่งต่อ ติดตามและประสานงานในเครือข่ายหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยายามฆ่าตัวตายต่อไป

Independent Study Title	Situational Analysis of Caring for Patients with Schizophrenia who Attempted Suicide at Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province
Author	Mrs. Paphada Khosakhunnawut
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Dr. Patraporn Tungpunkom

ABSTRACT

Attempted suicide in schizophrenic patients is an important mental problem which needs attention and intervention. The purpose of this study was to analyze the situation of caring for schizophrenic patients who attempted suicide at Suanprung Psychiatric hospital, Chiang Mai. Purposive sampling method was used to recruit three groups of sample: 1) seven schizophrenic patients who attempted suicide, 2) seven family members of those patients, and 3) seven healthcare personnel. Data collection was undertaken during January to May, 2010. Research instruments included 1) The Demographic Data Form, 2) Psychiatric Assessment Form, and 3) Individual Interviewing Guidelines. Data were analyzed by descriptive statistics and content analysis.

The results of the study revealed as follows.

1) The schizophrenic patients who attempted suicide had incorrect self care and lacked knowledge and understanding about schizophrenia and treatment regimen, particularly medication treatment. They also could not observe their symptoms prior to relapse and did not have knowledge on management of their schizophrenic symptoms. They had senses of incapability and worthlessness.

2) The family members of schizophrenic patients who attempted suicide lacked knowledge about schizophrenia and treatment regimen, patient care and how to observe the changing symptoms of the patients. The relationship and communication behaviors in the family were not appropriate. They helped the patients incorrectly and had poor attitude toward schizophrenic patients. They could not give continuing care to the patients because of long term treatment.

3) The healthcare personnel had knowledge and skills in patient care but could not completely practice following the practice guidelines for caring of patients with suicide behavior and lacked continuing follow up after discharging the patients from the hospital.

4) Guidelines for improving the care of schizophrenic patients who attempted suicide included raising awareness of the importance of patient care after discharging patients from the hospital by providing knowledge to patients regarding self care and providing knowledge to the family members on patient care. Healthcare personnel should develop a system for referral, follow up and coordination among the networks or related organizations.

The results of this study provide preliminary information for improving the care of schizophrenic patients who attempted suicide.